

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

II. De Adamitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

drum docuit, Christum secundum humanam naturam tantum, nostrum esse iustificatorem seu Mediatorem, non minus, quam ille, pernicioso & manifesto errore, docuerat eum esse iustitiam nostram secundum naturam solum Diuinam, uti cap. præcedente ostensum. Nostri enim redemptio opus est Iesu Christi, tamquam vnus Personæ, non vnus Naturæ. Et insania est, dicere vel existimare, Iesum Christum esse solum personam diuinam, aut solum humanam naturam: quum vna sit persona ex diuina & humana natura. Idem porro Stancarus in Cœna non Corpus Christi, cum panis substantia, vt Lutherus, nec sine Corpore Christi signa eius percipi sum. Zvinglianus voluit, sed memoriam quandam Christi solum in sumendis pane & vino debere fieri, & id esse cœnam Christi genuinam & eius sensum. Porro Stancarus, cum infamaretur, quod obedientiam Regibus derogaret, nisi ad libitum plebis imperaret, aduersus S. Petri & Pauli effata (a) nuper è Germania in Poloniam progressus inde in Russiam perueniens contra Lutheranos acerbè scripsit, (b) indoctos eos appellans, vt qui præter Theologiam VVitebergensem nihil didicerint: suamque opinionem tam contra Saxones quam Tigrinos multis S. scriptura testimonijs confirmans. Melancthonem Antichristum nominat, ac dicit, vnum de sua schola Doctorem pluris esse quam centum Lutheros, ducentos Melancthonas, trecentos Bullingeros, & quadringentos Martyres: quos omnes si quis in mortario contuderit, vix vnã vera Theologia vniciam sit expressurus. Lutheranorum Christum impantum monstrum vocat: Transubstantiationem Papisticam, meram ait esse stultitiam; figuram Zuinglij, somnium: suam vero Cœnam, qua memoria sit mortu Iesu Christi, veram esse cœnam: vsus ad hoc nescio quibus Grammaticationibus. Cœna Papistica mala; Lutherana multo peior: Caluini omnium pessima. Cœna Stancari diuina.

Tam huic, quam Osiandro, quod ad doctrinam de iustificatione attinet, opposuit se Andreas Musculus, à quo Musculani denominati sunt. Hi docent, humanam & diuinam naturam in Christo simul opus redemptionis nostræ peregerisse, & eo quidem modo, vt ipsa diuina natura in cruce passa sit: quum sola humana natura opus redemptionis nostræ peragere non potuerit. Sed ô crassam ignorantiam! quæ persuadere nobis conatur Deum ex carne esse, qui pati possit; quasi diuina essentia non ipsa sit essentialiter diuina impassibilitas, aut Deus patiens à sua essentia separari possit. Rectè Athanasius aduersus hos Theopa-

schitas, ne diutius lectorem morer, rem, ait, esse mirabilem, quod idem fuerit patiens & non patiens; patiens corpore, in quantum homo; non patiens, in quantum Deus; natura impassibilis.

II. Sed aliam vide diabolici astutiam. Dum passim, in Germania præsertim ac Bohemia (de qua libro sequenti maleferiati homines diuersas hæreses commiscuntur; rudis quidam homo Adamus nomine, cognomento Pastor, circa Annum 1525. Adamitarum sectam instituit, hominum, vt ipse dicebat, sanctificatorum, sed reuera non pudoretantum, verum etiam omnimode ac ratione destitutorum. Hi ad primorum parentum imitationem, in synagogis suis plane nudi conueniunt, & hyeme quidem in hypocaustis calefactis. Sed quid quæso, alio calore ad libidinem accendendam opus, quam nudorum illò corporum ad spectu? O peruersos homines! Demophontis illius Alexandrini similes, qui sub umbra calebat, & ad solem frigebat. (a) Turpem horum nuditatem illi imitari videntur, qui Christianam religionem omnibus ceremonijs, spoliarunt. Neque enim minus deformis mihi videtur religio sine ceremonijs, quam corpus sine veste. Et ista quidem hæresis etiam S. Athanasij tempore gliscere cœpit; sed pluribus sæculis sepulta, tandem primo sub Zisca, deinde Anno MDXXXV. in Hollandia, Amsterodami præcipue, Vltraiecti & Emdæ, rursus emerfit. Chemnitius ait conuenticula eorum se vidisse Antuerpiæ Anno MDLXXXI. quo tempore regiones illæ Catholico regi rebellabant. Neminem vero admittunt, nisi nudum, (quis credere possit, tantam diabolum in eos, qui Christiani esse volunt, habere potestatem) quique integram horam tam viris quam feminis sic spectandum se præbere possit. Is si digrediens affirmet nullam carnalis concupiscentiæ titillationem se sensisse, pro fratre recipitur, vt qui donum perfectionis iam habeat; si vero pruritus libidinis & motum aliquem spiritui repugnantem sensisse se dicat, reijcitur, donec omni pudore cum vestibus exuto, aspectum illum ferre discat. Alanus dialogo VI. scribit. Amsterodami pulcrã admodum iuenculam, ministerij officio in eorum synagoga fungentem, sic nudam in publicum prodijisse: quumque pallium ei ali-

Z quis
a In Apolog. cont. VVitebergenses, & Tigurina.
b 1. Pet. 3. Rom. 13. c Epist. ad Epictet. d Vid. Theo. Fab. lib. 1. Epiph. lib. 2. Har. 1. 2. Anatomia Eccl. Cathol. part. 1. Catal. Sæcularum.

quis iniicere vellet, eo reiecto, dixisse, *Nulla se alia veste opus habere quam ea qua à Christo sponso suo sibi data sit.* Relcius nuptias celebratas refert, in quibus sponfus & sponsa nullo alio vestitu vsi sint quam arborum folijs, ipsos vero ne ad veram Paradisi effigiem nihil, scilicet, deesset, ita nudos ad arborem quæ in medio erat lynagogæ, serpente circumdata, astitisse. Callander in Commentarijs suis de duabus naturis in Christo, testatur, *Adamas præter alios errores, docuisse, in Christo unam tantum fuisse naturam, ut personam.* O stolidos homines, qui in tanta rerum omnium ignorancia, tam profunda religionis mysteria perstrutari, & cæci de coloribus iudicare audent!

Gemini fere his sunt *Orebita*, qui videntur esse montanorum & pastoritiam hominum genus, indoctum & rerum humanarum in expertum, *hi æternam Iesu Christi Filiationem negant, ac Scripturam vniuersam reijciunt, vniuersum legis sicut thesaurum libello quodam inclusum ostentantes.* cui titulus est, *Die Mitte Mosi*, quo tamen nihil nisi ænigmata quædam Sibyllæ folijs obscuriora continentur: quæ ut ipsi non intelligunt, ita interpretari quoque eas nefas esse dicunt, ut quæ ipse Cæli sint secreta. *Idem Mosi redi expectant, quem aiunt cælesse illud Manna denuo apportarum; quod illi Thezaurum Paris per manum Angeli sui distributum appellat.* Ab omnibus etiam ceremonijs, ac potissimum sacrarum imaginum visu adhorrent, & precantes nulla verba fundunt, sed oculis tantum eleuatis cælum obstiti intuentur, atque ubi aliquamdiu in isto obstu defixi hæserint, terram osculantur, sacris suis hoc modo ritibus operati.

III. His *Sabbatharijs* subiungemus (a) quorum scilicet Anno M D XXXIX nata est, inde dicti, quod spreto die Dominico quo Christus resurrexit Sabbathum obseruant. *Idem Deum Patrem solum inuocant, vt legitur in libello Lutheri contra eos scripto.* Sed quid? An tu sine causa & ratione insanire hos putas Lutheri? Quod si omnes leges, regulæ & decreta nostræ religionis è sola S. Scriptura seu scripto Dei verbo petenda sunt vt tu vis, nec quidquam credendum aut amplectendum sit, quod eo non continetur, cur, quæ solem diem Dominicum potius quam Sabbathum obseruamus, quum non illum, sed hunc sanctificat nos Deus iusserit? Hunc Christus ipse obseruauit; hunc Dei populus tam sacrum habuit, vt eone vitæ quidem necessaria procurare fas fuerit. An ergo dies hic ab ipso Deo quieti destinatus, ab hominibus mutari potuit,

sine expresso Dei verbo? Recte ergo Carolus Stadius contra te discipulis suis & auditoribus conluluit, vt Sabbathum potius quam diem Dominicum obseruarent, quod ille a Deo, hic ab hominibus sit institutus. Quid vos, noui Euangelici, Sabbatharij, his respondebitis, nisi a Scriptura ad Traditiones velitis nobiscum confugere? Quis vos docebit, Ecclesiam in honorem Resurrectionis Saluatoris nostri pro Sabbatho diem Dominicum ferendum ac sanctificandum instituisse? Quid ergo mirum, sceleratam quamuis absurdam, complures tamen sectatores inuenisse; inter quos, vt Relcius testatur, femina quoque fuit inter Polonos primaria, quæ deserta prioris a religione, Sabbathariorum opinionis accessit.

Eodem fere tempore *Clancularij* exstiterunt, quorum Staphylus facit mentionem, *Hi religionem suam ore non profitentur, sed satis esse putant, si eam in corde habeant.* similes aliqua ex parte ijs qui in Fræcia Anno M D XLV. fuerunt à Calvinistica historia *Nicodemite* appellati, (b) *ex stimantes posse aliquem illa conscientia Missam audire, dummodo cor non consentiat;* quum madmodum etiam multos videmus Catholicos per suasum habere, non esse peccatum hæreticorum sermonibus & precibus interesse, dummodo animus longe absit: parum memores, neminem duobus seruire posse dominis. *Idem Clancularij lucem ex templis fugientes, domi tantum orant, ac sacra sua peragunt.* Cubiculum illis pro templo, mensa pro altari est: Ecclesiam in suarum ædium umbra quærentibus. Ah misera Fræcia! quam multos tu hodieque alis & educas, qui sine Missa, sine Concione, sine sacris vitam transigunt, ad focum Deo sacrificantes, non aliter ac si via ad cælum per camini pateret fauces, Eadem viuendi ratione veteres illi hæretici utebantur, de quibus Basilius loquitur, (c) *conquerentempla & altaria cultu diuino esse vacua, quod Clancularij illi, quorum dux erat Eustachius, domi priuatim communicarent.* Surdas vero has & clancularias preces etiam Petrus Satyriceus irridet: ac publice potius omnibus audientibus faciendas esse censet. S. Chrylostomus ait, (d) *quamuis domi orare permissum sit, impossibile tamen esse, vt quis eo ardore ac deuotione id faciat qua in Ecclesia, ubi voces nostræ & gemunt*

a Lindanus Dial. . cap 9 Anatomia Eccl. Cathol. parte. 1. b Tom. 1. hist. Eccles. Geneu. c E. pist. 73. d Tomo 3. Edit. Paris. p. 223. A. B.